

www.adjaraps.com

საქართველოს რეგიონული მედიის ასოციაციის წევრი სახალხო გაზეთი

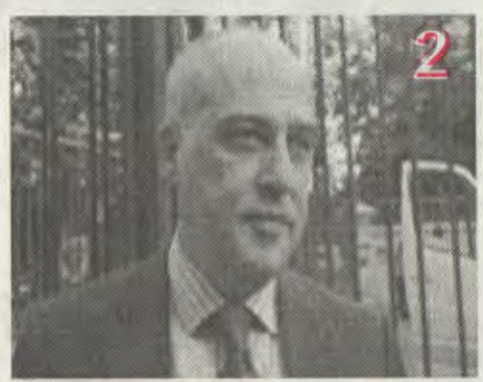
უჯარა P.S.

26 აპრილი, 2016 წელი, №17-18 (750)

ფასი 50 თეთრი

ჩვენ არ ვიბნეობთ შერს!

გამორემის მერხამეცე ნელი



ევროპარლამენტი
მხარს გვიჭერს



ხმაური ქობულეთის
საყრებულოში



აზერბაიჯანის სსმ-ს
განცხადება



ჩაის რეაბილიტაცია
აჭარაშიც იწყება

**რესპუბლიკელთა რიგებში
რღვევა დაიწყო?!**



აზერბაიჯანის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადება

Statement by the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan

მიმდინარე შეიარაღებული კონფლიქტი აზერბაიჯანის რესპუბლიკის მთიანი ყარაბაღის რეგიონში და მის შემოგარენში მოპყვა აზერბაიჯანის ტერიტორიის ერთი მეხუთედის ოკუპაცია და რამაც დაახლოებით ყოველი მეცხრე ადამიანი იძულებით გადაადგილებული პირი ან დევნილი გახადა. სომხეთის რესპუბლიკას ეკისრება პასუხისმგებლობა ომის გაღვივებისთვის და ძალის გამოყენებისთვის აზერბაიჯანის წინააღმდეგ, ტერიტორიების ოკუპაციით, განახორციელა მასობრივი ეთნიკური წმენდა და ჩადენილი იქნა სხვადასხვა სახის მძიმე დანაშაული კონფლიქტის დროს.

საერთაშორისო თანამეგობრობა მუდმივად გამოთქვამს სინანულს, იმისა გამო რომ მოხდა სამხედრო ძალის გამოყენება აზერბაიჯანის წინააღმდეგ და შედეგად მისი ტერიტორიების ოკუპაცია. 1993 წელს, გაეროს უშიშროების საბჭოს მიერ მიღებულ იქნა რეზოლუცია 822 (1993), 853 (1993), 874 (1993), 884 (1993), რომელმაც დაგმო აზერბაიჯანის წინააღმდეგ ძალის გამოყენება და მისი ტერიტორიების ოკუპაცია და აღიარებს ქვეყნის სუვერენიტეტს, აზერბაიჯანის ტერიტორიულ მთლიანობას და მის საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრების ხელშეუხებლობას. აღნიშნულ რეზოლუციებში, უშიშროების საბჭომ კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ მთიანი ყარაბაღის რეგიონი ეკუთვნის აზერბაიჯანს და მოუწოდა დაუყოვნებლივ, სრულად და უპირობოდ დატოვონ საოკუპაციო ძალებმა აზერბაიჯანის ყველა ოკუპირებული ტერიტორია. სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებმაც იგივე პოზიცია დაიჭირეს.

საერთაშორისო საზოგადოების პოზიციის უგულველყოფა და საერთაშორისო სამართლის უხეში დარღვევა, სომხეთი კვლავ აგრძელებს ისეთი ზომების მიღებას, რომლებიც

34 ქალაქი და სოფელი, აზერბაიჯანული მოსახლეობა, მათ შორის ბავშვები, დაიღუპნენ და დაიჭრნენ. მნიშვნელოვანი ზიანი მიყენეს საჯარო და კერძო საკუთრებას. ამდენად, 353 სამოქალაქო შენობა, მათ შორის 314 საცხოვრებელი სახლი, 3 სკოლა, 3 საბავშვო ბაღი, 1 კულტურული ცენტრი და სხვა სამოქალაქო ობიექტი დაინგრა და დაზიანდა. გარდა ამისა, 357 ელექტროენერჯის ბოძი, 3 ქვესადგური, 30 ტრანსფორმატორი, ასევე წყლის რეზერვუარები, გაზსადენები, გზები და სხვა ქონება დაზიანდა. განახლებული ინფრამატივის შედეგებზე დაყრდნობით თავდასხმებს სომხეთის შეიარაღებული ძალების მხრიდან ადგილი ჰქონდა 2016 წლის 18 აპრილსაც.

სომხეთის შეურაცხყოფელი ქმედებები, რასაც მოპყვა აზერბაიჯანის შეიარაღებული ძალების შემადგენლობაში მსხვერპლი და დაზიანება. 2016 წლის 10 აპრილს, წითელი ჯვრის საერთაშორისო ორგანიზაციამ ზელი შეუწყო მხარეებს შორის, დაღუპულთა გვაშების გადაცემას, რასაც მოპყვა ბოლო დროის ესკალაცია. შემდგომში განხორციელდა სამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზა რეგისტრირებული მრავალი ნიშანი იყო აზერბაიჯანის სამხედრო მოსამსახურის პათანატომური დასახიჩრებისა.

მისი მიზანმიმართული შეურაცხყოფელი ქმედებებით სომხეთმა შეარყია ცეცხლის შეწყვეტის რეჟიმის დებულება დადებული 1994 წელს და საერთის ქვე დაყენა პოლი-

The ongoing armed conflict in and around the Nagorno-Karabakh region of the Republic of Azerbaijan has resulted in the occupation of almost one fifth of the territory of Azerbaijan and has made approximately one out of every nine persons in the country an internally displaced person or a refugee. The Republic of Armenia bears the responsibility for unleashing the war and using force against Azerbaijan, occupying its territories, carrying out ethnic cleansing on a massive scale and committing other serious crimes during the conflict.

The international community has consistently deplored, in the strongest terms, the use of military force against Azerbaijan and the resulting occupation of its territories. In 1993, the United Nations Security Council adopted resolutions 822 (1993), 853 (1993), 874 (1993) and 884 (1993), condemning the use of force against Azerbaijan and occupation of its territories and reaffirming the sovereignty and territorial integrity of Azerbaijan and the inviolability of its internationally recognized borders. In those resolutions, the Security Council reaffirmed that the Nagorno-Karabakh region is part of Azerbaijan and called for immediate, complete and uncondi-

tioned the occupied territories of Azerbaijan is the main cause of tensions and incidents in the conflict zone and the major impediment to the political settlement of the conflict. The Republic of Azerbaijan has also repeatedly stated that the military occupation of its territories does not represent a solution and will never produce a political outcome desired by Armenia.

Starting from the early morning of April 2, 2016, the armed forces of Armenia increased fighting from their positions in the occupied territories, subjecting the armed forces of Azerbaijan along the line of contact and the adjacent densely populated areas under control of Azerbaijan to intensive fire with heavy artillery and large-caliber weapons. As a result of Armenia's attacks and subsequent hostilities, 34 towns and villages along the line of contact were shelled, a number of Azerbaijani civilians, including children, were killed and wounded. Substantial damages were inflicted upon the private and public property. Thus, 353 civilian buildings, among them 314 residential houses, 3 schools, 3 kindergartens, 1 cultural center and other civilian objects were either destroyed or damaged. Furthermore, 357 electricity poles, 3 power substations, 30 transformers, as well as water reservoirs, gas pipelines, roads and other property were damaged. An updated information on the consequences of attacks by the armed forces of Armenia as of 18 April 2016 is attached.



მიხნად იხანავენ შეძღვომშიც გააგრძელო არსებული კონსოლიდაცია სტატუს-კვო ოკუპაცია, აძლიერებს თავის სამხედრო პოტენციალს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე, ცვლის რა მათ დემოგრაფიულ, კულტურულ და ფიზიკურ ხასიათს და აბრკოლებს ასობით ათასი აზერბაიჯანელი იძულებით გადაადგილებული პირის საკუთარ სახლებში დაბრუნებას.

უფრო მეტიც, რეგულარული ცეცხლის შეწყვეტის დარღვევა, თავდასხმები აზერბაიჯანის ქალაქებსა და სოფლებზე, რომლებიც მდებარეობენ სომხეთის და აზერბაიჯანის შეიარაღებული ძალების ზაზის გასწვრივ და საზღვარზე ორ სახელმწიფოს შორის გახშირდა და ბოლო დროს იმატა ძალადობამ და შედეგად ადგილი აქვს მკვლელობას და აზერბაიჯანული მოსახლეობის დაზიანებას. აზერბაიჯანის რესპუბლიკამ არაერთხელ გამოთქვა პროტესტი და სერიოზული შეშფოთება ამ კუთხით რათა მიექცია საერთაშორისო თანამეგობრობის ყურადღება და არა ერთხელ ნათელი გახადა, რომ სომხეთის შეიარაღებული ძალების უკანონო ყოფნა აზერბაიჯანის ოკუპირებულ ტერიტორიაზე არის მთავარი მიზეზი დამაბულობის და ინციდენტების კონფლიქტის ზონაში და ძირითადი ხელისშემშლელი ფაქტორია პოლიტიკური კონფლიქტის მოგვარების. აზერბაიჯანის რესპუბლიკამ ასევე არაერთხელ განაცხადა, რომ მისი ტერიტორიების სამხედრო ოკუპაცია არ წარმოადგენს გამოსავალს და ვერასოდეს მიიღებს სომხეთისთვის სასურველ პოლიტიკურ შედეგებს.

დაწყებული გამთენიისას 2016 წლის 2 აპრილის, სომხეთის შეიარაღებულმა ძალებმა გააძლიერეს საბრძოლო მოქმედებები თავიანთი პოზიციებიდან ოკუპირებულ ტერიტორიებზე, აზერბაიჯანის საბრძოლო ზაზის გასწვრივ და მჭიდროდ დასახლებულ მიმდებარე ტერიტორიებზე ინტენსიური ცეცხლი გახსნეს მძიმე არტილერიით და მსხვილკალიბრიანი იარაღით. სომხეთის თავდასხმების და შემდგომი საომარი მოქმედებების შედეგად, კონფლიქტური ზაზის გასწვრივ დაიბომბა



ტიკური კონფლიქტის მოგვარების პერსპექტივები. 2016 წლის 5 აპრილს მოსკოვში, რუსეთის ფედერაციის ძალისხმევით მედიაციის ფარგლებში, მიღწეულ იქნა ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმება სომხეთსა და აზერბაიჯანს შორის. მიუხედავად ამისა, სომხეთი კვლავ არღვევს ამ შეთანხმებას, თავდასხმებით აზერბაიჯანის შეიარაღებულ ძალებზე, ქალაქებსა და სოფლებზე, რომლებიც მდებარეობენ კონფლიქტურ ზონაში. ასორციელებს თავდასხმებს მსხვილკალიბრიანი ცეცხლსასროლი იარაღიდან, ნაღმტყორცნიებიდან, ასევე ყუმბარტყორცნიებიდან და საარტილერიო სისტემების მეშვეობით.

სომხეთის პირდაპირი და მიზანმიმართული თავდასხმები აზერბაიჯანის სამოქალაქო მოსახლეობასა და სამოქალაქო ობიექტებზე, ასევე არაადამიანური ქმედებები აზერბაიჯანის სამხედროების წინააღმდეგ წარმოადგენს საერთაშორისო ჰუმანიტარული და ადამიანის უფლებათა სერიოზულ დარღვევას, კერძოდ, 1949 წლის ენევის კონვენცია და I დამატებით ოქმში, 1954 წლის ჰააგის კონვენცია კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის შესახებ, შეიარაღებული კონფლიქტის შემთხვევაში, მისი ოქმები, სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების საერთაშორისო შეთანხმება, ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების საერთაშორისო შეთანხმება, კონვენცია წამებისა და სხვა სასტიკი, არაადამიანური ან დამამცირებელი მოპყრობის შესახებ ან დასჯის საერთაშორისო კონვენცია, ყველა ფორმის რასობრივი დისკრიმინაციის აღმოფხვრის კონვენცია, ბავშვთა უფლებების

onal withdrawal of the occupying forces from all occupied territories of Azerbaijan. Other international organizations have adopted a similar position.

In total disregard of the position of the international community and in flagrant violation of international law, Armenia continues to undertake efforts aimed at further consolidating the current status quo of the occupation, strengthening its military build-up in the seized territories, changing their demographic, cultural and physical character and preventing the hundreds of thousands of Azerbaijani forcibly displaced persons from returning to their homes and properties in those areas.

Moreover, regular ceasefire violations, attacks on the towns and villages in Azerbaijan situated along the line of contact of the armed forces of Armenia and Azerbaijan and the border between the two States have become more frequent and violent in recent times, resulting in the killing and injuring of Azerbaijani civilians. The Republic of Azerbaijan has repeatedly brought its strong protests and serious concerns in that regard to the attention of the international community and has made it clear on numerous occasions that the unlawful presence of the armed forces of Armenia in

Armenia's offensive actions also caused casualties and injuries among the servicemen of the armed forces of Azerbaijan. On 10 April 2016, the International Committee of the Red Cross facilitated the handover, between the sides, of the bodies of those killed in action following the recent escalation. Subsequently performed forensic medical examination registered numerous signs of post-mortem mutilation of the bodies of Azerbaijani servicemen.

By its deliberate offensive actions, Armenia undermined the ceasefire regime established in 1994 and endangered the prospects of the political settlement of the conflict. On 5 April 2016 in Moscow, under the mediation efforts of the Russian Federation, the ceasefire was agreed between Armenia and Azerbaijan. Despite that, Armenia continues to violate that agreement by firing at the positions of the armed forces of Azerbaijan and the towns and villages situated along the line of contact with the use of large-caliber machine guns, mortars, grenade launchers and artillery systems.

Armenia's direct and deliberate attacks against the Azerbaijani civilian population and civilian objects, as well as inhuman acts against Azerbaijani militaries constitute a serious violation of international humanitarian and human rights law, in particular the 1949 Geneva Conventions and Additional Protocol I thereto, the 1954 Hague Convention on the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict and its protocols, the International Covenant on Civil and Political Rights, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, the Convention against

აზერბაიჯანის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადება

(დასასრული)

და ადამიანის უფლებათა და ფუნდამენტური თავისუფლების დაცვის კონვენცია.

გარდა ამისა სომხეთის რესპუბლიკის პასუხისმგებლობა, როგორც სახელმწიფოს საერთაშორისო კანონდარღვევებისთვის, სომხეთის მხრიდან საერთაშორისო კუმანიტარული და ადამიანის უფლებათა დარღვევები კონფლიქტის დროს, წარმოადგენს სისხლის სამართლის საერთაშორისო დანაშაულს. საერთო შეფასებით გაჩაღებული ომის მიზეზები და შედეგები აზერბაიჯანის წინააღმდეგ სომხეთის მხრიდან აშკარა მაგალითია იმისა, რომ სომხეთის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებები კონფლიქტის დროს არ იყო იზოლირებული ან შემთხვევითი აქტები, არამედ იყო ნაწილი სომხეთის მიერ გავრცელებული და სისტემატური პოლიტიკა და დანაშაულებრივი ქმედება. აზერბაიჯანის რესპუბლიკა დარწმუნებულია, რომ შესაბამის

ზომები მიღებულია ეროვნულ დონეზე, ისევე, როგორც არსებული საერთაშორისო სამართლებრივი ჩარჩოები, რომელიც ემსახურება იმას, რომ დანაშაულისთვის პასუხისმგებელი პირები წარადგინონ მართმსაჯულების წინაშე, სომხეთის აგვისა რომელიც მიმართული იყო აზერბაიჯანის წინააღმდეგ.

აზერბაიჯანის რესპუბლიკა მოუწოდებს საერთაშორისო თანამეგობრობას დაემოს სომხეთის მიერ საერთაშორისო სამართლის დარღვევა და დაჟინებით მოითხოვს შესრულებას გაეროს უშიშროების საბჭოს აღიშნული რეზოლუციები. კონფლიქტი შეიძლება გადაწყდეს აზერბაიჯანის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის ფარგლებში, მის საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში. აზერბაიჯანის რესპუბლიკა ძალისხმევას არ დაიშურებს პოლიტიკური კონფლიქტის მოგვარების, მშვიდობის და სამართლიანობის უზრუნველსაყოფად რეგიონში.

Statement by the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Azerbaijan

(End)

Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, the Convention on the Rights of the Child and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

Alongside the Republic of Armenia's responsibility as a State for internationally wrongful acts, violations by Armenia of international humanitarian and human rights law during the conflict amount to crimes under international criminal law. The overall assessment of the causes and consequences of the war unleashed by Armenia against Azerbaijan make it absolutely clear that the crimes committed by Armenia during the conflict were not isolated or sporadic acts, but were part of Armenia's widespread and sys-

tematic policy and practice of atrocities. The Republic of Azerbaijan is confident that the consistent measures being taken at the national level, as well as the existing international legal framework, will serve to bring to justice those responsible for the grave offences committed in the course of Armenia's aggression against Azerbaijan.

The Republic of Azerbaijan urges the international community to condemn Armenia for blatant violation of international law and insist on the implementation of the aforementioned UN Security Council resolutions. The conflict can only be resolved on the basis of the sovereignty and territorial integrity of Azerbaijan within its internationally recognized borders. The Republic of Azerbaijan will spare no effort towards achieving the political settlement of the conflict and ensuring peace and justice in the region.